

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30 40 50 60 70 80 90 200 10 20 30

0
mm

10
20
30
40
50
60
70
80
90
100
10
20
30
40
50
60
70
80
90
200
10
20
30

Vi døde saa mægtig og stor,
Men glemte det vigtigste Ord,
Ja, Gu' var det slemt,
Grundloven bestemt
Blev skrevet i Daarernes Kiste
Men det var der ingen som vidste.

Vi tænkte, at Grundlovens Bog,
Var skrevet i tydeligt Sprog,
Nu skønner vi ret,
Den er meget slet
Fra Paragraf én til den sidste,
Men det var der ingen som vidste.

Den Anden:

Ta'en med No, Petersen!

En Pokkers gemyttlig Vise om det bekjendte
Mundheld, som er brugeligt baade for de søde Piger
og de væmmelige Mandfolk.

Met. Hvor fandt man to lystige Kvinder som vi.
Vor Tid er for hastig, Alt gaar i Galop,
Man strider og lider og slider sig op,
Og hvad har man af det — en Jordhøi til No,
Derfor kom vel Mundheldet: Ta' det med No.
Huldiæi—a, huldiæi—a, osv.

En Herre i Balsalen springer sig træet,
Han tror nu, hver Dame beundrer hans Spræt,
Han sveder, han aser, har Arbeid for Lo,
Men Herre Gud, Petersen, tag det med No!
Huldiæi—a, huldiæi—a, osv.

En Anden forelsker sig, Pigen er smuk,
Han knæler, han stønner med Kjærligheds Klut,
Og trykker og kysser, men Pigen saa fro
Udbryder: Nei, Petersen, ta'et med No!
Huldiæi—a, huldiæi—a, osv.

Et Digsølge længe staar opstilt i Rad,
Man venter paa Præsten, man er ikke glad,
Der gaar et Par Timer — nu kommer han jo,
Og præker: Vi Præster: vi ta'r det med No.
Huldiæi—a, huldiæi—a, osv.

En Enke i Forstningen klager sig, — o,
For Manden; — hans Minde vil hun blive tro,
Men Halvaaret efter hun gifter sig fro,
Og græder ei mer, nei, hun ta'r det med No.
Huldiæi—a, huldiæi—a, osv.

En Stomager har en ti—elleve Børn,
En Aften saa kommer han hjem med en Bjørn,
Men Konen kom ogsaa med Tvillinger to,
Og hvifled: Hør, Petersen, ta' det med No.
Huldiæi—a, huldiæi—a, osv.

